

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Krajnyák & Társa Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Kovács Nikolett ügyvéd) által képviselt felperes neve (....) felperesnek a Sár és Társai Ügyvédi Iroda (..., ügyintéző: Hennelné dr. Komor Ildikó ügyvéd) és a Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft. (...., ügyintéző: Lantos Mihály szabadalmi ügyvivő) által képviselt alperes neve (....) alperes ellen védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. október 5. napján kelt, 3.P.../2016/8. számú ítélete ellen a felperes 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 napon belül az alperesnek 20.000 (Húszezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget megfizetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 76.200 forint perköltséget.

A tényállás szerint a felperes a jogosultja a 2010. ...-i elsőbbségű, ... lajstromszámú, a közönségestől eltérő írásmóddal kialakított „MYSTIC” szóvédjegynek, ami egyebek mellett a Nizzai Megállapodás 3. osztályában szappanok, kozmetikai cikkek körében áll oltalom alatt. Jogosultja továbbá az 1986...-i elsőbbségű, ... lajstromszámú „MYSTIC” szóvédjegynek a 3. osztályba tartozó díszítő kozmetikai készítmények tekintetében.

Az alperes dezodorokat forgalmaz. A termékek hengeres csomagolásán alul, kék színű sávban olvasható a kalligrafikusan megjelenített „Mystic” szó. A felperes eredménytelenül szólította fel az alperest a forgalmazás abbahagyására és az azzal kapcsolatos adatok szolgáltatására.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes azzal, hogy a „Mystic” megjelölést dezodorok csomagolásán elhelyezi, az ilyen termékeket forgalmazza 1997. január 1. napjától bitorolja a ... lajstromszámú, illetve 2010. szeptember 3. napjától bitorolja a ... lajstromszámú védjegyeit. További jogkövetkezményként abbahagyásra kötelezést, eltiltást, adatszolgáltatást, elégtétel adást kért, valamint kérte a bitorlással érintett termékek alperes székhelyén való lefoglalását, kereskedelmi forgalomból történő végleges kivonását és megsemmisítését.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság a keresetet - utalva a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 12. § (1) bekezdésére, (2) bekezdés b) pontjára, (3) bekezdés a)-b) pontjára és 27. § (2) bekezdésére - nem találta alaposnak.

A csatolt lajstromkivonatok alapján igazoltnak fogadta el, hogy a védjegyek a felperes javára oltalom alatt állnak. A termékfotóval és a biztonsági adatlappal bizonyítottan találta, hogy az alperes a sérelmezett megjelölést használja. Az alperes az engedély nélküli használatot és az érintett termékeknek az árujegyzékbe tartozását nem vitatta, de azzal védekezett, hogy a megjelölést nem védjegyként használja.

Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a sérelmezett szót az alperes a védjegyektől eltérő írásmóddal alkalmazza. A kalligrafikusan írt „Mystic” szó a hengeres csomagoláson körbefutó sötétebb mezőben, a flakon alján jelenik meg. Felette középre pozicionálva a „Madlene” szó olvasható szintén kalligrafikus kialakítással, de lényegesen nagyobb betűmérettel. Ez alatt a termék jellemzőit leíró kifejezések, felette pedig egy virág stilizált ábrázolása, valamint a „Bradoline” logó látható. Kifejtette, miszerint a dezodorok olcsó, mindennapos fogyasztási cikkek, így az összetéveszthetőség szempontjából releváns fogyasztót az átlagos fogyasztó jelenti, akit a joggyakorlat szokásos mértékben tájékozottnak, észszerűen figyelmesnek és körültekintőnek minősít. Az elsőfokú bíróság osztotta azt az alperesi védekezést, miszerint az átlagos fogyasztóról feltételezhető, hogy a „Mystic” megjelölést nem árujelzőként észleli, illetve értelmezi. Ez egyrészt a csomagolási dominanciaviszonyokból következik, mert az árukülső keltette összbemomást centrális pozíciója és kiemelt mérete miatt a „Madlene” fantáziaszó határozza meg, a fogyasztó ezt az elemet értelmezi a termék nevéként, az árut e szóval azonosítja, illetve különbözteti meg a versenytársak hasonló áruitól. A törvényszék annak is jelentőséget tulajdonított, hogy a panaszolt áru az alperes dezodorcsaládjának egy tagja, az egyes termékek illatukban különböznek, mely jellemzőt az ilyen termékeknél megszokott módon a csomagolás eltérő színvilágával, valamint eltérő fantáziaszavakkal („Royal blue”, „Classic”, „Wonder”, „Mystic”, stb.) jelöl az alperes. A szokásos mértékben tájékozott fogyasztóról feltételezhető, hogy ezzel a kereskedelmi gyakorlattal tisztában van és azt a következtetést vonhatja le, hogy a „Mystic” szó a termék egyedi illatvilágára utal, míg márkanévnek a „Madlene” szót kell tekinteni. A „Mystic” kifejezés jelzőként való értelmezhetőségét bizonyítják az alperes által bemutatott olyan példák is, ahol a dezodoron a márkanév mellett másodlagos jelzőként kerül alkalmazásra a kifejezés. Az elsőfokú bíróság érvelése szerint tehát a panaszolt megjelölés nem bír árujelző funkcióval, így a védjegyekkel való azonossága ellenére sem sértheti vagy veszélyeztetheti azok származásjelző vagy más funkcióját. Márpedig a kialakult joggyakorlat szerint a védjegy jogosultja nem tilthatja meg a védjeggyel azonos megjelölés használatát, ha ez a használat a védjegy egyik funkcióját sem veszélyezteti. Tekintve, hogy az alperesi megjelöléshasználat nem minősül a védjegyek használatának, ezért bitorlónak sem tekinthető, ennek okán az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.

A döntés ellen a felperes fellebbezett, ebben elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és az alperes kereset szerinti marasztalását kérte, másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezését indítványozta.

A Pp. 8. § (2) bekezdésével ellentétesnek találta, hogy az elsőfokú bíróság az alperes késedelmesen előterjesztett ellenkérelmét figyelembe vette. Vitatta azt az ítéleti megállapítást, hogy a megjelölés használata nem sértheti vagy veszélyeztetheti a védjegyek származásjelző vagy más funkcióját és hiányolta, hogy utóbbiakat nem is nevesítette a törvényszék. E körben irányadónak tekintette az Európai Bíróság C-487/07. számú ítéletének 58. pontjában foglaltakat. Kifejtette, hogy a származásjelző funkció akkor sérül, amikor a használat azt a benyomást kelti, hogy gazdasági kapcsolat áll fenn a harmadik személy áruí és azon vállalkozás között, ahonnan az áruk származnak. Érvelése szerint a származási funkció veszélyeztetése a jelen ügyben megvalósul, mert a fogyasztók az alperesi terméket látva nem lehetnek biztosak abban, hogy a „Mystic” szó a termék elsődleges

megjelölése-e, hiszen kiemelt színezéssel jelenik meg. Emellett az sem törvényszerű, hogy a vásárlók egyszerre találkoznak a teljes alperesi termékcsaláddal, illetve ismernék a dezodorokkal kapcsolatos kereskedelmi gyakorlatot. Ellentmondónak látta, hogy az ítélet a „Mystic” kifejezést hol fantáziaszónak, hol jelzőnek tekinti. Utóbbit vitatta, mivel a magyarul titokzatost, misztikust jelentő szó nem vonatkoztatható az érintett termékekre. Azzal is érvelt, hogy a védjegy törvény nem tartalmaz utalást az elsődleges megjelölésre, ezért nem zárható ki a másodlagos jelzés használatával megvalósuló bitorlás. Kiemelte, hogy a fantáziaszót az alperes a dezodortípus termékcsaládon belüli megkülönböztetésére alkalmazza. Rámutatott, hogy a védjegynek a minőség jelzésében, a reklámban, a technológia átadásában és a licencforgalomban is számottevő szerepe lehet, ezért amennyiben a védjegy jogosultja nem léphet fel sikerrel a védjeggyel azonos megjelölés hasonló árukon történő engedélye nélküli használatával szemben az nyilvánvalóan csökkenti a védjegy értékét.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokaira utalással.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást teljes körűen feltárta, abból az anyagi és eljárási szabályok megfelelő alkalmazásával jutott arra a megállapításra, hogy az adott esetben az alperesi használat nem ütközik a Vt. 12. § (2) bekezdés b) pontjába, nem tekinthető bitorlónak. Döntésével és indokaival a másodfokú bíróság egyetértett.

A fellebbezés eredménytelenül sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 8. § (2) bekezdésébe ütköző módon értékelte az alperes késedelmesen előterjesztett ellenkérelmét. Az alperes valóban a számára biztosított 15 napon túl nyújtotta be érdemi védekezését, azonban az iratokból kitűnően azt a felperes még a tárgyalás előtt megkapta és arra írásbeli előkészítő irat formájában nyilatkozni is tudott. Ezért nem történt lényeges eljárási szabálysértés azzal, hogy az elsőfokú bíróság az alperesi beadványban foglaltakat figyelembe vette. Erre tekintettel nem volt annak akadálya, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú határozatot érdemben bírálja felül.

A Vt. 12. § (2) bekezdés b) pontja értelmében a kizárólagos használati jog alapján a védjegyjogosult bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használ olyan megjelölést, amelyet a fogyasztók a védjeggyel összetéveszthetnek a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.

A perben az volt eldöntendő kérdés, hogy a használat módjára is tekintettel a védjegyek és a kifogásolt megjelölés között a jól tájékozott, átlagos figyelmező fogyasztó feltételezhető-e olyan kapcsolatot, ami a valóságban ténylegesen nem áll fenn. Az összetéveszthetőséget a hármas teszt szerint kell elbírálni, azt szükséges vizsgálni, hogy a vizuális, fonetikai és konceptuális szempontok által meghatározott összbenyomások miként viszonyulnak egymáshoz, a szembeállított árujelzőkkel találkozáskor kialakulhat-e téves fogyasztói képzet. A védjegybitorlás megítélésénél irreleváns, hogy a megjelölést elsődleges vagy másodlagos jelleggel használja-e az alperes, jelentősége annak van, hogy a használat megfelel-e a védjeggyel szemben támasztott követelményeknek, azaz annak, hogy valamely piaci szereplő áruját vagy szolgáltatását biztonságosan megkülönböztesse a versenytársak hasonló áruitól vagy szolgáltatásaitól.

Az alperes által alkalmazott „Mystic” megjelölés nem vitásan mindhárom fenti kritérium vonatkozásában azonosságot mutat a védjegyekkel, ezen vizuális téren nem változtat a kalligrafikus írásmód sem, azonban az összetéveszthetőséget kizárja a megjelölés használatának a módja. Helyesen értékelte úgy az elsőfokú bíróság, hogy a sérelmezett alperesi dezodor flakonján az árujelzés feladatát nem az alul, kis méretű betűkkel elhelyezett, a termék termékcsaládon belüli illatvilágát jelölő „Mystic” fantázianév látja el, hanem a szembetűnő módon, jelentősen nagyobb méretű betűkkel megjelenített, középre pozicionált „Madlene” szó. Ugyanis az utóbbi alkalmas a termék megnevezésére, azonosítására, az átlagos fogyasztó ezzel kérheti az alperesi dezodort az üzletben, illetve keresheti az interneten. A csomagoláson a többi felirat és ábra mellett szereplő „Mystic” kifejezés kiegészítő jellegű, nem tölt be védjegyfunkciót, nem a származás vagy az eredet jelzését célozza, csupán az alperesi termékcsaládon belüli eligazodást szolgálja. Ezért a védjegyjogi összetéveszthetőség annak ellenére sem állapítható meg, hogy az alperesi termékek rendeltetésüknél és értékesítési jellemzőiknél fogva kétség kívül nagyfokú hasonlatosságot mutatnak a védjegyek árujegyzékében szereplő kozmetikai termékekkel. Mivel az alperesi megjelöléshasználat nem védjegyszerű, így a másodfokú bíróság a jelen esetre nem tekintette irányadónak az Európai Bíróság fellebbezésben felhívott döntését és súlytalannak találta a felperesnek az egyéb védjegyfunkciók sérelme kapcsán kifejtett érvelését.

A fentiekben kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság keresetet elutasító ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

A másodfokú perköltség viselésére a felperes a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles. Az alperes képviselőjét ellátó ügyvéd munka díjának megállapításánál a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése, illetve 4/A. § (1) bekezdése volt irányadó.

Budapest, 2017. február 28.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bíróági ügyintéző